

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no. 34564/06

Mahir ÖZTAŞ / Türkiye

Başkan

Nebojša Vučinić

Yargıçlar

Egidijus Kūris

Stéphanie Mourou-Vikström ve Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı Abel Campos'un katılımıyla 13 Ekim 2015 tarihinde Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm) ("Mahkeme"), 24 Temmuz 2006 tarihinde yapılmış olan yukarıdaki başvuruyu göz önünde bulundurarak, yapılan müzakerelerin ardından aşağıdaki şekilde karar vermiştir.

OLAYLAR

1. Başvuran, Mahir ÖZTAŞ, 1951 doğumlu bir Türk vatandaşıdır ve İstanbul'da ikamet etmektedir. Başvuran, Mahkeme önünde, Antalya

Barosu'na kayıtlı Avukat H.K. Elban tarafından temsil edilmiştir. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın koşulları

2. Dava konusu olaylar, taraflarca ibraz edildiği şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir.

3. Başvuran, 8 Haziran 2000 tarihinde Beyoğlu Ticaret Mahkemesi nezdinde üçüncü taraflar aleyhine tazminat davası açmıştır.

4. İstanbul Fikri ve Sınâî Haklar Hukuk Mahkemesi kararını bilirkişi raporlarına dayandırarak, başvuranın taleplerini 17 Haziran 2004 tarihinde reddetmiştir.

5. Yargıtay ilk derece mahkemesinin kararını 26 Ocak 2006 tarihinde onamıştır.

6. Başvuranın karar düzeltme talebi 2 Haziran 2006 tarihinde reddedilmiştir.

B. İlgili iç hukuk

7. İlgili iç hukuka ilişkin açıklamalara *Turgut ve Diğerleri / Türkiye* ((k.k.), no. 4860/09, §§ 19-26, 26 Mart 2013) kararında yer verilmiştir.

ŞİKÂYETLER

8. Başvuran, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesine dayanarak, ulusal mahkemeler nezdinde yürütülen yargılamaların makul süre içerisinde sonuçlandırılmadığından şikâyetçi olmuştur. Başvuran ayrıca, yerel mahkemelerin delilleri gereğince değerlendirilmemiş olduklarını iddia etmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

9. Başvuran, yargılamaların uzunluğunun Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinde yer alan "makul süre" koşuluna uymadığından şikâyet etmiştir.

10. Hükümet, 6384 sayılı Kanun uyarınca, yargılamaların uzunluğu ve kararların icra edilmemesine ilişkin başvuruları incelemek üzere Tazminat Komisyonunun kurulması suretiyle yeni bir hukuk yolunun oluşturulduğunu beyan etmiştir. Hükümet, başvuranın söz konusu Tazminat Komisyonu'na başvuruda bulunmamış olması nedeniyle iç hukuk yollarının tüketilmediğini ileri sürmüştür: bu gerekçe, Mahkeme'nin *Müdür Turgut ve Diğerleri* ((k.k.), no. 4860/09, 26 Mart 2013) kararında da kabul edilmiştir.

11. Mahkeme, Hükümet tarafından belirtildiği üzere, *Ümmühan Kaplan/Türkiye* (no. 24240/07, 20 Mart 2012) davasında pilot karar usulünün uygulanmasının ardından, Türkiye'de yeni bir iç hukuk yolunun oluşturulduğunu gözlemlemektedir. Mahkeme, sonrasında, *Müdür Turgut ve Diğerleri* (yukarıda anılan) davasında verdiği kararda, başvuranların iç hukuk yollarını, başka bir deyişle yeni oluşturulmuş olan bu hukuk yolunu tüketmedikleri gerekçesiyle, başvurunun kabul edilemez olduğuna karar vermiştir. Mahkeme, bu kararı verirken, özellikle, söz konusu yeni hukuk yolunun, yargılamaların uzunluğuna ilişkin şikâyetler bakımından, ilk bakışta erişilebilir ve makul bir çözüm sunacak nitelikte olduğu kanısına vardığını belirtmiştir.

12. Mahkeme, *Ümmühan Kaplan* (yukarıda anılan, § 77) davasında verdiği kararda, Hükümete hali hazırda tebliğ edilmiş olan bu tür başvuruları yine de normal usul kapsamında inceleyebileceğini vurguladığına dikkat çekmektedir.

13. Ancak, Mahkeme, Hükümetin başvuranın 6384 sayılı Kanun ile tesis edilmiş olan yeni iç hukuk yoluna başvurmamış olmasına ilişkin ilk itirazını göz önünde bulundurarak, *Turgut ve Diğerleri* ((k.k.), no. 4860/09, 26 Mart 2013) davasında varmış olduğu sonucu yinelemektedir. Mahkeme bu

nedenle, hukuk yargılamalarının aşırı uzun olduğuna ilişkin şikâyetin, iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4 hükümleri uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmaktadır (bk. *Rifat Demir / Türkiye*, no. 24267/07, § 35, 4 Haziran 2013, ve *Yiğitdoğan / Türkiye* (no. 2), no. 72174/10, § 59, 3 Haziran 2014).

14. Başvuran ayrıca, yargılamaların adil olmadığından şikâyet etmiştir. Başvuran, yerel mahkemenin delilleri gereğince değerlendirmemiş olduğu görüşündedir.

15. Mahkeme yerel mahkemelerin kararları hususunda temyiz mahkemesi olarak ya da, bazen söylendiği gibi, dördüncü derece mahkemesi olarak eylemde bulunmaya ilişkin herhangi bir görevi olmadığını yinelemektedir. İlgili usul hukuku ya da maddi hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanması görevi ulusal mahkemelere aittir. Ayrıca, yerel mahkemeler, tanıkların güvenilirliğini ve delillerin davadaki hususlara uygunluğunu en iyi şekilde değerlendirebilecek olan adli mercilerdir (bk. diğerleri arasında, *Vidal / Belçika*, 22 Nisan 1992, § 33, Seri A no. 235-B, ve *Edwards / Birleşik Krallık*, 16 Aralık 1992, § 34, Seri A no. 247-B).

16. Mahkeme, başvuran tarafından ibraz edilen belgeleri dikkate alarak, başvuranın Sözleşme'nin 6. maddesinde yer verilen usuli güvencelerin mevcut davada ihlal edilmiş olduğuna ilişkin herhangi bir iddiayı kanıtlayamamış olduğuna karar vermiştir.

17. Mahkeme, bu şikâyetin açıkça dayanaktan yoksun olduğuna ve dolayısıyla Sözleşme'nin 35 §§ 3 ve 4 hükümleri uyarınca reddedilmesi gerektiğine karar vermiştir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme oybirliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce dilinde tanzim edilmiş olup, 5 Kasım 2015 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Abel Campos
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Nebojša Vučinić
Başkan